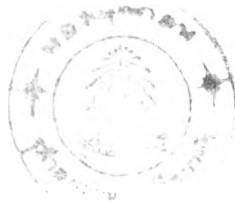

บทที่ 1

ประวัติความเป็นมาของศูนย์การทอ

ศูนย์การค้าของกรุงเทพมหานคร ในสมัยแรกนั้น เริ่มต้นจากทองแฉลบที่เรียงรายอยู่ตามริมถนนลำคู้สาบต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ เช่น ถนนเจริญกรุง ถนนบำรุงเมือง และถนนเทียนนคร เมื่อการค้าแผ่ขยายออกไปมากขึ้นก็ได้เกิดเป็นย่านค้าต่างชั้น ย่านต่าง ๆ ในสมัยแรกเริ่ม ได้แก่ ย่านลำเพ็ญ ย่านพาตุ๊ตัก เขาวราช ย่านสะพานหิน ย่านวังบูรพา และบางลำภู เป็นต้น โรงละคร โรงงิ้ว โรงลิเก โรงภาพยนตร์ ก็เริ่มมีขึ้นตามย่านต่าง ๆ นี้

อีกขณะศูนย์การค้าเก่าที่เด่นชัดก็คือ ย่านวังบูรพา ประกอบด้วยโรงภาพยนตร์ขนาดใหญ่ที่ ชั้นสมัย 3 โรง พร้อมทั้งห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เช่น เซ็นทรัลและอื่น ๆ อีกมากรวมทั้งอาคารสำนักงานใหญ่ของบริษัทต่าง ๆ ก็ตั้งอยู่ในย่านบริเวณนี้หลายบริษัท

ต่อมาเมื่อเมืองขยายออกมาทางตะวันออก ผู้ที่อยู่บ้านเมืองทางตะวันออกตามถนนสุขุมวิท เช่น ย่านบางกะปิ พระขนิษฐ มัถกะสัน ทำให้ผู้จะมายังศูนย์การค้าเก่าย่านวังบูรพา เริ่มไม่สะดวก เนื่องจากระยะทางไกล การสัญจรของยวดยานต่าง ๆ ในย่านเมืองเก่าเริ่มติดขัด ผู้คนที่อาศัยอยู่ในที่ไกลเหล่านั้น ก็พยายามที่จะหาซื้อสินค้าที่ตนต้องการตามแหล่งที่ไกลที่อยู่อาศัยของตนมากขึ้น

พอความชวณศูนย์การค้าเก่าๆ ที่มองเห็นการเกิด ก็พยายามขยายออกไปเปิดร้านค้าตามย่านใหม่ ๆ เหล่านั้น ซึ่งได้แก่ ย่านพระศุนา ย่านสะพานควาย ซึ่งปัจจุบันทางเหนือของกรุงเทพฯ ศูนย์การค้าต่าง ๆ ขยายเส้นทางไปตามถนนพหลโยธิน ตั้งแต่ย่านสะพานควาย ไปถึงย่าน สะพานใหม่ ลานทางทิศตะวันออก ศูนย์การค้าต่าง ๆ เริ่มต้นตั้งแต่ ย่านราชประสงค์ พระขนิษฐ จนถึง บางมา ลินคาประเภทต่าง ๆ ที่มีขายอยู่ในศูนย์การค้าแต่ละแห่งมีคุณภาพและระดับราคาแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับระดับของผู้ซื้อในแต่ละย่านนั้น

ในสมัยรัฐบาลของจอมพล บ. ปิฎลสงคราม เคยพยายามที่จะสนับสนุนให้คนไทยรู้จักทำมาค้าขายมากขึ้น เนื่องจากได้เริ่มเห็นความสำคัญของการค้าขาย โดยเคเลร้างอาคารศูนย์การค้าสำหรับหอการค้าไทยขึ้นริมถนนราชดำเนินทั้ง 2 ฝั่งถนน ตั้งแต่ลานหลวงจนถึงสะพานผ่านพิภพลีลา ปัจจุบันอาคารสองข้างถนนราชดำเนินก็เป็นที่ตั้งร้านค้า สำนัก

งานบรรณารักษศาสตร์โดยสังเขป

สมัยนี้เอง เคมีนักทองเที่ยวชาวตะวันตกนิยมเข้ามาท่องเที่ยวและอยู่อาศัย ทำการค้าในเมืองไทยมากขึ้น เกิดบริษัทต่างประเทศ ขายสินค้าทางตะวันตกขึ้นมากมาย หลายบริษัท บริษัทต่าง ๆ เหล่านี้ เริ่มคนที่หัวถนนสีลมและดูวงศ์คอนคิริมแม่น้ำ ซึ่งในสมัยนั้นการขนส่งยังอาศัยทางน้ำเป็นหลักอยู่แล้ว ยานการค้าชาวตะวันตกเหล่านั้นก็ค่อยๆ ขยายตัวขึ้นมาเรื่อยๆ ความถนนสีลม และถนนดูวงศ์ จนถึงถนนพัฒนาพงศ์ และราชประสงค์

ปัจจุบันศูนย์การค้าใหญ่ ๆ ในกรุงเทพมหานคร โคดุดขึ้นเหมือนดอกเห็ดเนื่องจากการที่พัฒนาประเทศให้เศรษฐกิจดีขึ้น และผลรวมของเศรษฐกิจต่าง ๆ โคดุดอยู่แค่ในกรุงเทพฯ ศูนย์การค้าใหญ่ ๆ เหล่านี้โคดุดแล้ว ศูนย์การค้าราชดำริ ศูนย์การค้าราชปรารภ ศูนย์การค้าสะพานขาว ศูนย์การค้าเพลินจิต ศูนย์การค้าสีลม ฯลฯ ศูนย์การค้าต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนใหญ่จำหน่ายสินค้าราคาแพงที่มีระดับสูงกว่าย่านเก่า ๆ ทั่วไป เช่น ย่านพาหุรัด และย่านบางลำพู เป็นศูนย์การค้าสำหรับผู้มีรายได้อ่อนที่ไม่ต้องการมาเสียเวลา เนื่องจาก เติคและตองเข้ามา เบียดเสียดซื้อสินค้ราคาถูกในบ้านเมืองเก่าต่อมา เมื่อมีศูนย์การค้าอื่น ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย จำนวนผู้ซื้อที่มีรายได้อ่อนลดลงในแต่ละแห่ง ดังนั้นจึง เคมีการปรับบุรณะลักษณะของศูนย์การค้าใหม่ โดยจัดสวนขายสินค้า สำหรับผู้ซื้อที่มีรายได้อ่อนกลางและรายได้อ่อนรวมเข้ามาด้วย โดยขายสินค้าประเภทธรรมดา ที่ราคาเก่า ๆ กับตลาดทั่ว ๆ ไป

สำหรับในอนาคต ศูนย์การค้าต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะขายสินค้าโคดุดกว่าตลาด โดยเปลี่ยนแปลงขายสินค้าที่จำเป็นทั่ว ๆ ไป เน้นบุุคลักษณะของสหกรณ์ และมีการอำนวยความสะดวกในการซื้อสินค้าต่าง ๆ มากขึ้น โดยบริการทางโทรศัพท์ หรือโทรทัศน แล้วส่งให้ถึงบ้าน ระบบเงินผ่อนจะเป็นที่นิยมมากขึ้น